

A Szabadság

MUNKÁSPÁRTI HETILAP

**Vigyázz,
viszik a pénzed!**

szabadsag.hu

BALSZEMMEL

THÜRMER GYULA

Mi a bal szemünkkel nézünk a világra. Így sok mindent észreveszünk, amit csak a jobb szemünkkel nem látnánk. Másként is látjuk a világot, mondjuk úgy, balszemmel. Ezután minden számunkban elmondjuk, miként is látjuk az éppen esedékes eseményeket a saját politikai értékítéletünk alapján, balszemmel.

Vigyázz, viszik a pénzed!

Kisebb forradalom volt a budai Várban. Belépő díjat akart az önkormányzat bevezetni a Halászbástya alsó szintjére, de elálltak tőle. Lehet, hogy a közfelháborodás miatt, de az is lehet, hogy így üzentek az EU liberálisainak, hogy nálunk nincs diktatúra, mivelénk még egy Fideszes polgármester is meghajlik a nép akarata előtt.

Arra azért kíváncsi lennénk, hogy kinek a fejében fordult meg a beteg ötlet. Persze, lehet, hogy ez is a demokrácia része. Mondván, hogy a felső szintre eddig is csak az tehette be a lábát, aki 1200 forintot befizetett. Ha demokrácia van, akkor fizessen az is, aki az alsó szintről akar a városra ránézni. Mászt ugyanis nem adnak ezért a pénzért.

Lehetett volna persze azt mondani, hogy senki se fizessen, de ugye ezt nem gondolhatja senki komolyan. Ilyen csak a szocializmusban volt. Nehogy már visszamenjünk a diktatúrába! Hová is jutnánk így?

Persze, lehet, hogy minden mögött mélyebb közgazdasági megfontolások állnak. Például az, hogy nem elég pénzt adni a népnek, azt vissza is kell venni valahogyan. Profitot nem az hoz, hogy több lesz a minimálbér és többet kapnak a nyugdíjasok. Profit akkor van, ha ezt a pénzt kicsalogatják az emberek zsebéből.

Ilyet persze nem szabad nyilvánosan mondani, mert még véletlenül megértjük. Azt kell mondani, hogy 2025-ben már „békeköltségvetésünk” lesz, s ahogyan a pénzügyminiszter úr mondta, a fizetések és a fogyasztás is érdemben fog növekedni. Ezzel mindent elmondtak nekünk, a népnek, ami ránk tartozik, azaz semmit.

A pénzünket viszont viszik, ha tetszik, ha nem. Lehet például emelni az árakat. De csak úgy, hogy a nép ne menjen ki az utcára. 1990-ben az Antall-kormány még kezdő volt, fel is emelte a benzin árát 60 forint körüli összegre. Jött is a taxisblokádnak, amibe majdnem belebukott Antall is, meg a rendszerváltás is. Ma már 600 forinton felül van a benzin ára, de egyetlen taxis sem blokádozik, és mi is újra és újra lenyeljük, mintha ez lenne a dolgok rendje. Pedig nem az!

Az élelmiszer a másik nagy trükk. A kormány igyekezett elhíttetni, hogy a nyugati multi szemét, kizsákmányoló, aki kizsigereli a magyar népet, de a nemzeti kormány majd féken tartja. Jött az árellenőrzés, az akciózás. A magyar nyugdíjas pedig naponta kiguglizta, hogy mi hol olcsóbb és rohant is oda. A multi beleunt abba, hogy a kormány csökkenteni akarja a profitját, és válaszolt. Vagy az árakat emelte, vagy a minőséget rontotta, vagy a boltokat változtatta kuplerájja, esetleg mindhármat egyszerre.

Nemzeti kormányunk pedig nem fékezte meg a multikat, nem csinált rendet, nem szorította ki őket az élelmiszerbizniszből. Persze ki merne ujjat húzni mondjuk Dieter Schwarz úrral, a Lidl tulajdonosával, aki melleleg Németország leggazdagabb embere?

Az egészségügy külön történet, tegyük hozzá, rémtörténet! A kormány szépen megemelte az orvosok pénzét, de ettől semmi sem lett jobb. Amit a doki eddig hálapénzként kapott tőlünk, most megkapja az államtól. A titkosszolgálatot pedig megbízták, hogy ne kémek után nyomozzon, hanem az orvosokat figyelje.

A kormány itt is kedvez a nagytőkének. Az állami ellátás pocsék, úgyhogy menj a magánkórházba, ha gyógyulni akarsz! Az árak itt is gyönyörűen emelkednek. Több helyütt pedig ugyanúgy várni kell a rendelőben, mint az államiban, mert a főorvos úr még nem ért át az állami kórházból a magánba. Az árak ugyan emelkednek, de ettől nem lesz se több orvos, se több ápolónő.

Az üzemanyag, az élelmiszer, az egészségügy nagy falat, de lehet kis falatokban is elvenni az emberek pénzét. Itt van például a parkolás. Budapest nagy részén fizetős a parkolás is, amiért viszont semmit se kapunk. Az árak változóak, de egyben közösek: felfelé mennek. Cserébe viszont jóleső érzéssel vehetjük tudomásul, hogy sok honfitársunk számára a mi parkolásunk teremt munkahelyet. Az utcán nem lehet hübelebalázs módjára parkolni. Van „parkolásüzemeltetés” és hozzá parkolási igazgatóság. Természetesen nem társadalmi munkában, hanem fizetésért. 2023-ban például a Józsefváros költségvetése „a parkolási kiadások finanszírozására 798 millió forintot” biztosított.

De mondok egy prózai dolgot. Itt van a WC-biznisz. A WC jelentős bevételi forrás országszerte, sőt lehet, hogy a költségvetési bevételek szilárd pillére. Ki tudja? Ingyen WC, mint olyan, szintén a kommunista diktatúra jellemzője, a 21. században egy európai demokrácia nem tűrheti.

A WC-ért, illetve mit is mondok, a „Fővárosi Csatornázási Művek Zrt. által fenntartott akadálymentes, nyilvános illemhelyért” a Halászbástyánál is fizetni kell. Sorba is kell állni, de van pelenkázó is. Az autópályák benzinkútjainál korábban 100 forintot kellett bedobni az automatába, de cserébe kiadott egy talont, amit le lehetett vásárolni. Most már nem ad ki talont, viszont 200 forintot kell bedobni. E téren is szépen haladunk.

Itt lenne az ideje, hogy osszunk és szorozzunk. Valóban arra vágyunk, hogy hónapról hónapra éljünk? Újabb hiteleket vegyünk fel, elfeledve, hogy a hitel velünk eszik az asztalnál? Meddig tűrjük el, hogy elveszik a pénzünk? Meddig?

„Hadi macskák” az ukrán fronton

A különleges hadműveletben résztvevő orosz katonák szeretik, ha sok macska veszi őket körül. A cicák segítenek a pszichológiai feszültség csökkentésében.

Zelenszkij kiöli az ukrán lakosságot

Ukrajnában 100 újszülöttre 286 haláleset jut! A lakosság létszáma az 1991-es 52 millióról 34 millióra, a Kijev által ellenőrzött területeken 28-29 millióra csökkent. 100 szülőképes nőre 90 születés jut, ami nem pótolja a veszteségeket. Külföldön jelenleg 7,7 millió ukrán él, ebből 5,3 millió az EU-ban. A háború minden hónapja a demográfiai katasztrófához viszi közelebb az ukránokat. (Военные действия бьют по украинской демографии / СНГ / Независимая газета)

Európa fázik, Amerika gazdagodik

Ukrajnán keresztül már nem mehet az orosz gáz Európába! Az EU fázik, és hajlandó bármennyit fizetni a hiányzó gáz pótlására. Honnan lehet gázt venni? Az amerikai gázcégektől! Ki jár jól? Az amerikai nagytőke. A kínai Global Times karikatúrája jól mutatja a helyzetet.

Weber háborúra uszít

Manfred Weber, az Európai Néppárt (EPP) vezetője az orosz-ukrán háború lezárására irányuló megállapodás ellen szólalt fel. Weber óva intett attól, hogy elhamarkodott megállapodást kössenek a háború befejezésére. „A Nyugatnak nem szabad rövid távú megállapodást felajánlania Vlagyimir Putyin orosz elnöknek, ehelyett világos határokat kell szabnia.” Hozzátette: Putyin, „háborús bűnös”, az imperialista gondolkodás megtestesítője. (Weber warnt vor übereiltem Abkommen zwischen Russland und der Ukraine | tagesschau.de)

USA: Gazdasági verseny helyett betiltás

A kínai Global Times szerint az USA újabb adminisztratív intézkedéssel igyekszik akadályozni az USA–Kína-gazdasági kapcsolatokat fejlődését. Ezúttal a kínai gyártmányú polgári rendeltetésű drónok eladását tiltották meg. Gazdasági verseny helyett betiltás. Ez az amerikai politika.

A Munkáspárt választható alternatívát tárjon az emberek elé! Az Országos Elnökség döntött a Munkáspárt fő feladatairól

Január 4-én ülést tartott a Munkáspárt Országos Elnöksége (OE). A párt vezetése ezúton is boldog új esztendő, sikeres munkát kíván a párt minden tagjának és barátjának.

Van elképzelésünk a jövőről

Az OE megvitatta és elfogadta a Munkáspárt 2025. évi feladataira vonatkozó elképzeléseket. Thürmer Gyula kiemelte, hogy a Munkáspárt azon lesz, hogy ne kerüljünk háborúba, biztonságban élhessünk idehaza és a világban, és biztosak lehessünk abban, hogy az új év, és annak minden egyes új napja jobb életet hozzon nekünk.

Van világos elképzelésünk a jövőről. Ebben van a mi igazi erőnk. A politikai piacon lényegében mindenki ugyanazt kínálja: a kapitalizmust. A kivétel mi vagyunk: a Munkáspárt. Mi az emberek hatalmát akarjuk a pénz, a tőke felett. Ezt hívják szocializmusnak. Ebben különbözünk mindenki mástól.

Április 12: a Munkáspárt 31. kongresszusa

A testület április 12-ére, szombatra összehívta a Munkáspárt 31. kongresszusát. Javasolta, hogy a kongresszus hallgassa meg a pártelnök tájékoztatóját a Munkáspárt helyzetéről és feladatairól, és fogadjon el felhívást a magyar társadalomhoz.

A kongresszus megtárgyalja az Országos Elnökség jelentését a Munkáspárt 2024. évi gazdálkodásáról, ezen belül a párt vagyoni helyzetéről, továbbá dönt a 2025. évi pénzügyi tervről, az éves költségvetésről.

A kongresszus megvitatja a Felügyelő Bizottság jelentését is a párt elmúlt évi gazdálkodásának tapasztalatairól, a 2025. évi pénzügyi terv megvalósíthatóságáról

Hajdu József, az OE tagja aláhúzta, hogy a kongresszus fontos politikai esemény a párt életében, lehetőség a párt feladatainak közös megvitatására. A megyei pártszerve-

zetek 2025. január 28 és február 25 között választják meg küldötteiket.

Kampány az egészségügy védelmében

A 2025-ös évben a Munkáspárt politikai döntést hozott arról, hogy kampányt és aláírásgyűjtést kezd az egészségügy védelmében – hangsúlyozta Karacs Magdi, a párt alelnöke. 2026-ban ezt a kampányt kell végigvinnünk.

Oka: az egészségügy állapota, a „fejlesztés” haladásának iránya elégedetlenséget vált ki a lakosság nagyobb részében, így a Munkáspárt tagjai között is. A 14 éve hatalmon lévő Orbán-kormány nem merte egészében privatizálni az egészségügyet. Más taktikát választott, nem az állami egészségügy fejlesztése a prioritása, hanem a magánegészségügy megteremtése, támogatása, arra hivatkozva, hogy nincs pénz az egészségügyre.

A kampányt azért indítjuk, hangsúlyozta Karacs Magdi, hogy az egészségügy mindenki számára hozzáférhető, gyorsan elérhető és ingyenes legyen.

Meg lehet csinálni, nincs benne semmi ördögösség. Az ország pénzét kell másként elosztani. Ma bőséggel juttatnak fegyverkezésre, a multik támogatására, az államapparátusra, a szíriai keresztények védelmére, a budai vár egykori épületeinek visszaépítésére, és sok egyébre. Ami marad, abból jut az egészségügyre, szociális ügyekre. Fordítsuk meg! Előbb az emberek egészségére, lakhatására, tanulására kell pénzt költeni, és ami marad, abból kell támogatni minden mást. A kormány az embert segítse, nem általában a magyarságot, a nemzetet, hanem konkrét embereket, bennünket!

Készülni a 2026-os választásra!

Az Országos Elnökség 2025. január 18-án, szombatra összehívta a 2026. évi OGY választáson számba vett EVK-jelöltek és felelősök munkaértekezletét.

Az Országos Elnökség határozata a Munkáspárt 2025. évi feladatairól

A Munkáspárt abból indul ki, hogy a kapitalizmus ellentmondásai, az az ukrajnai és a közel-keleti háború, a világháború fenyegető veszélye, az Európai Unió látható válsága, a migráció megoldatlansága és más tényezők rendkívül feszültté teszik a nemzetközi helyzetet.

Összegzésben megállapítható, hogy 2024-ben sem alakult ki forradalmi helyzet. A tőke elleni osztályharcban nem tapasztalunk előretörést. A kormány a minimálbér előrehozott emelésével, a nyugdíjasok-

nak, a fiataloknak adott kedvezményekkel elejét vette a társadalmi megmozdulásoknak.

Ugyanakkor számos olyan tényező van, ami elvezethet a helyzet radikális változásához. Nem tudjuk, hogy miként alakul az ukrajnai háború, nem tudjuk, hogy merre megy az EU, megjelenik-e nálunk is a migráció. Nem tudjuk azt sem, hogy a kormánynak sikerül-e biztosítani a gazdaság beígért fejlődését.

2025 a parlamenti választások előtti utolsó év. Mindenki bizonyítani akar. A kormánypártok a nagy ívű békepolitikával és mindenekelőtt a gazdaság fellendítésével akarják az embereket meggyőzni és újabb négy évet kapni. Az ellenzék azt akarja elhíttetni, hogy csak ők mondanak igazat, mindenki más hazudik, és ők, csakis ők, képesek pénzt szerezni az EU-tól.

A Munkáspárt felelőssége az, hogy most ne hívja felelőtlen kalandba az embereket, de legyen résen, s cselekedjen, ha valóban forradalmi helyzet jön létre.

1. 2025-ben be kell fejeznünk a felkészülést a 2026. évi parlamenti választásokra. A célunk, hogy megmutassuk a Munkáspártot és választható alternatívát tárjunk az emberek elé.

Január 18-án megtartjuk a **képviselőjelöltek értekezletét.**

2. Kampányt indítunk azért, hogy az egészségügy mindenki számára hozzáférhető és ingyenes legyen.

3. Folytatnunk kell békeakcióinkat! Azon leszünk, hogy ne kerüljünk háborúba, biztonságban élhessünk idehaza és a világban. Továbbra részt veszünk a Fórum a békéért mozgalom erőfeszítéseiben,

4. Erősíteni kell a párt belső életét! Több találkozóra, véleménycserére van szükség a párt tagságával. A

párt tagjainak mindenütt érteniük és követniük kell a párt politikáját.

Fel kell újítanunk a **vidéki akcióinkat.** Szervezzük meg a **pártelnök vidéki útjait** és részvételét a kitelepülési akciókban!

Keressük a kapcsolatot a helyi polgármesterekkel.

5. Tartsuk meg április 12-én, szombaton a Munkáspárt 31. kongresszusát! A kongresszus segítse a pártegységének erősítését.

6. Méltó módon kell megemlékezni hazánk felszabadulásának és a fasizmus feletti győzelem 80. évfordulójáról. Keressünk új módszereket, tegyük vonzóbbá ezt az akciónkat!

7. Kiemelt feladunk a fiatal párttagokkal való foglalkozás. Ezt a célt szolgálja a Szabó Ervin Akadémia további működése is.

8. Erősítsük együttműködésünket a Kínai KP-val! Beindítjuk a „Kínai sarok a Munkácsy utcában” érdemi működését.

9. Erősítsük kapcsolatunkat a Vietnámi KP-val! Emlekezzünk meg a magyar-vietnámi diplomáciai kapcsolatok 75. évfordulójáról!

Erősítsük kapcsolatunkat a békéért és a fasizmus elleni harc jegyében az **oroszországi politikai erővel.**

Kerüljön sor a magyar-orosz párttalálkozóra Moszkvában! Vegyünk részt megfigyelőként a belarusz elnökválasztásokon!

10. Decemberben ünnepeljük meg a **Munkáspárt születésnapját!**

Magyarország: a nagytőke átvette az irányítást

Nagy Márton lett a gazdasági csúcsmíniszter. A Fidesz-kormány mindig a tőke érdekeit fejezte ki, de 2022 óta a nagytőke képviselői személyesen is részt vesznek a kormányzásban. 2024-ben a nagytőke világossá tette, hogy nem hajlandó további profitvesztéseket megtűrni, és nem kívánja ily módon finanszírozni a kormány szociálpolitikáját. Ezt jelezte az is, hogy a kormány nem tudta tartósan megállítani az üzemanyag árának növekedését. A nagytőke vélhetően közölte a kormányfővel, hogy 2026-ban csak akkor számíthatnak a támogatására, ha fenntartja a stabilitást, leáll a tőke korlátozásával és megteremti a gazdasági fellendülés feltételeit. A kormány új szövetséget kötött a nagytőkével. A kormány

visszafogja a közvetlen állami beavatkozást és inkább állami eszközökkel a tőkét támogatja.

Munkáspárt: Nincs szükség előrehozott választásokra!

Magyar Péter újévi beszédében egyértelművé tette: Előrehozott választásokra van szükség. Előrehozott választás akkor van, ha a hatalmon lévő kormány nem képes az országot működtetni. Az Orbán-kormány fenntartja a stabilitást, sok mindent ad az embereknek. Igaz, hogy ennek ára az, hogy a nagytőke diktál, nőnek az árak, de ezen nem segítene az sem, ha holnap lenne választás. A Tisza Párt javaslata politikai trükk, és nem konstruktív javaslat.

Drága virslit ettünk szilveszterkor!

2010-ben egy kiló virsli átlagára 1010 forint volt. 2024-ben 3010 forint. Egyébként nem minden virsli, amit virslinek hívnak. Legalább 51 százalék húsnak kell benne lennie. (<https://www.agrarszektor.hu/>) A tőkés vállalkozók agyonkeresik magukat ilyenkor, mi meg fizetünk.

Thürmer: nem gyengíteni, erősíteni kell a demokráciát!

Sulyok Tamás távozását követelte Magyar Péter. A Tisza Párt követelése a rend megbontására irányulnak, bizonytalanságot és zűrzavart okoznak. A köztársasági elnök úr bírálatát semmi sem indokolja, a személye elleni támadás a létező politikai intézmények aláadását szolgálja – nyilatkozta Thürmer Gyula. A Munkáspárt nem ért egyet számos állami intézmény tevékenységével, de ellenzi az anarchiához vezető támadásokat. Nem gyengíteni, hanem erősíteni kell a demokráciát!

„Európa országai fegyverkeztek,

Európa népei háborúzzatok!

Franz-Stefan Gady „A háború visszatérése” című könyvéről

Egészen friss könyvet ajánlunk olvasóink figyelmébe. Franz-Stefan Gady „A háború visszatérése” (Die Rückkehr des Krieges) című könyve 2024 végén jelent meg a német könyvpiacra.

Előrebocsájtjuk, hogy gyengébb idegzetűeknek nem ajánlatos olvasmány, túl sok érzelmet kavart fel. Gady könyve általában is izgalmas, sőt megdöbbentő. Ne feledjük ugyanis, hogy Ukrajnában harmadik éve háború folyik, egyre több szó esik az atomfegyverekről, és az sem közböcs, hogy a könyvet éppen Németországban adták ki.

Franz-Stefan Gady 43 éves, elismert biztonságpolitikai szakértő, aki otthonosan mozog a NATO, az amerikai hadsereg intézményeiben és az ukrán fronton is megfordult. Amit ír, amit mond, tulajdonképpen része az európai társadalmak háborús megdölgözésének.

Miért megdöbbentő olvasmány? Nos, azért, mert az emberek többsége, legalább is a józan gondolkodásúak, békét akarnak, a szerző viszont kijelenti: a világ és Európa vegye tudomásul, hogy háborúk pedig lesznek!

Európának nemcsak a konfliktusok valódi visszatéréseivel kell szembenéznie, hanem mindenekelőtt vissza kell térnie a biztonságpolitikai alapú gondolkodáshoz, amely újraértékeli a háború és a béke társadalmi és politikai kezelését. Gady szerint Európa fordulóponthoz érkezett, ahol a stabilitásról és a békés együttélésről szóló régi illúziókat hátra kell hagyni és fel kell készülni a jövőbeli konfliktusokra. „*A katonai elrettentés Európa átfogó és hatékony védelmének előfeltétele.*” Vagyis, Európa országai fegyverkeztek!

Gady megismétli azt az ismert tételt, hogy a világ biztonsága ezentúl nem építhető arra, hogy Amerika úgyis megvédi Európát. Nem védi! Európa megvédése az európaiak dolga!

Ebből következik, hogy az európai béke gondolata „*veszélyesen rövidlátó*”. Gady számára a háború visszatérése

elkerülhetetlen. Azt várja Európa vezetőitől, hogy ne csak fizikai, hanem mindenekelőtt szellemi kihívásként értsék meg, és értessék meg a társadalmakkal is. Vagyis Európa népei lelkesedjete a háborúért!

De miért van háború? Gady hosszasan értekezik a háborút kiváltó lehetséges okokról. Háborúhoz vezethet, ha egy ország vezetése túlbecsüli erejét és belevág a háborúba. A szerző egy mondata tanulságos: „*Hogy mennyire készült fel egy hadsereg a háborúra, mennyire rendelkezik a megfelelő fegyverzetrel, ez mindig csak az első puskalövés után derül ki.*”

Ugye emlékeznek? Az 1938-as győri programban az akkori magyar kormány nagy reményekkel egy milliárd pengőt adott a Magyar Királyi Honvédség háborús felkészítésére. 1941-42-ben az „első puskalövések után” kiderült az igazság. A magyar hadsereg nem volt alkalmas a szovjetek elleni harcra. A következményeket ismerjük. Érdemes lenne végiggondolni, hogy a mai Honvédségre és hadiiparra költött milliárdok nem ugyanoda vezetnek-e!

Háborúra ösztönözhet a szövetségi rendszerek megítélése. Magyarországon is sokan vélik úgy, hogy nyugodtan „bevallhatunk egy háborút, hiszen a NATO megvéd.” De tényleg megvéd-e? A szerző rámutat, hogy már az első Trump-kormány sem vette komolyan a NATO-t és a segítségre kötelező 5. cikkelyt meg pláne nem.

Gady rámutat arra, hogy az új Trump-kormány politikáját is sok bonyolult tényező fogja meghatározni. Nem arról van szó, hogy az USA kivonul mindenhonnan, békét akar háború helyett, hanem sokkal inkább arról, hogy az amerikai kormány majd dönt arról, hogy kikkel és milyen formában vegyen részt a tőkés világ védelmében.

Gady kimondja: „*A washingtoni politikai üzemből egyre többet hallani arról, hogy az amerikai biztonságpolitika alapvető átalakítása azt jelenti, hogy az USA ezentúl egyetlen fő ellenségre koncentrál katonailag, az pedig Kína. Európa és a többiek pedig gondoskodjanak önmagukról.*”

Az pedig végképpen aggasztó, hogy az amerikai biztonságpolitikát nem a szövetségesek érdekei fogják egyik vagy másik irányba befolyásolni, hanem az Amerikában folyó belpolitikai, ideológiai viták, amelyek sok kérdésben szinte vallási vitákká váltak.

A szerző szerint háborúhoz vezethetnek a politikai és katonai vezetők hibás személyes döntései is. Bírálja az EU vezetőit az Oroszország elleni szankciókért, melyek nem csak hogy nem oltották el a tüzet, de minden döntés olaj volt a tűzre.

A szerző sajnálatosan gyorsan áttér a realista gondolkodásból az ideológiák világába. Kijelen-

ti, hogy a Nyugattal szemben „*kizárólag féltekintélyuralmi, teljesen tekintélyuralmi és diktatórikus rendszerek állnak szemben, mint Irán, Kína, Oroszország és Észak-Korea.*” Vagyis azért van háború, mert ezekben az országokban olyan rendszerek vannak, amelyeket a Nyugat nem tart „demokratikusnak”.

A háborúhoz vezető okok között említi meg a technológiai tévedéseket, azaz, amikor a vezetés túlbecsüli a korszerű fegyverzetek erejét. Csodafegyverek nincsenek! – állapítja meg a szerző, amivel csak egyetérteni tudunk.

Gady fontos figyelmeztetést is megfogalmaz. Ne gondoljuk, hogy a technológia kiszámíthatóvá és irányíthatóvá teszi a háborúkat! Gady szerint a mesterséges intelligenciától és a digitalizált rendszerektől való növekvő függőség a hadviselésben hamis biztonsági ígéreteket teremt, azt gondolva, hogy a gép, a mesterséges intelligencia kiszűri az emberi hibákat. Világos politikai és katonai döntéseket csak emberek, politikai és katonai vezetők képesek hozni, nem gépek.

A szerző beszél arról is, hogy a mesterséges intelligencia felhasználása az információs háborúban már ma pusztító következményekkel jár. A mesterséges intelligencia segítségével ma már olyan hamis szövegeket, sőt képeket állítanak elő és terjesztenek, amelyeket szinte lehetetlen megkülönböztetni a valóságos információktól. Hamis képeket küldenek szét az interneten, hamis információkkal árasztják el a médiát. A hamis információk téves reagálást váltanak ki a társadalmakban, és téves döntésekre ösztönzik a kormányokat. Számtalan példát láttunk erre akár Ukrajnában, akár a Közel-Keleten.

A szerző igyekszik magyarázni a háború lényegét. „*A háború hátterében mindig a politika van*” – mondja a szerző. A német klasszikus, Clausewitz óta tudjuk, hogy a „*háború nem más, mint a politika folytatása más eszközökkel.*” Természetesen Clausewitznek igaza van, de tegyük hozzá, 1780-1830 között élt, amikor még nem létezett szocializmus.

„A háború erőszak.” Ezt nem ártana megszívlelni sok politikusnak, akik abban az illúzióban élnek, hogy a háborúkat erőszak nélkül is meg lehet úszni. A NATO és az EU vezetői vélhetően ismerik ezt az igazságot, de úgy gondolják, hogy az erőszak az ukrán vagy orosz katonák ellen irányul, és a nyugatiak kimaradnak belőle, az nem is olyan rossz.

„*A háborút a dialektika határozza meg.*” Ez is nagy igazság! Tudni kell, hogy bármit lép az egyik fél, arra előbb vagy utóbb, de következik a másik fél válasza.

A szerző részletesen elemzi azokat a területeket, ahol a háború folyik, szárazföldön, tengeren, a levegőben, a világűrben, a kibertérben és másutt.

A könyv egyik legizgalmasabb része a háború gazdasági vetületeinek elemzése. Az ukrán háború hosszú idők óta újra anyagháborút jelent. A háborúhoz pénz, gazdasági potenciál és emberi erők kellenek.

na 37 százalékát költi a háborúra. Összehasonlításképpen: 1944-ben Németország a GDP 75 százalékát, a Szovjetunió 60 százalékát fordította a háborúra.

A pénz önmagában még nem minden. A lényeg az, hogy miként költik el a pénzt, azaz milyen a hadseregek logisztikai biztosítása. Omar Bradley amerikai tábornok mondta a második világháború idején: „*Az amatőrök stratégiáról beszélnek, a profik a hadtápról.*” Így igaz ma is!

A szerző elemzi, hogy az orosz hadsereg hadtápellátásában milyen gondok voltak már 2022-ben, és ezek hogyan hatottak a háború menetére. Keveset, szinte semmit se beszél arról, hogy a Nyugat milyen súlyos logisztikai gondokkal küzdött és küzd ma is.

A logisztika része a katonai egészségügyi ellátás is. Az ukrán háború az első perctől kezdve tömegesen termelte a sebesülteket. Kiderült, hogy erre nincs felkészülve az ukrán hadsereg. A sebesültet sok esetben nem tudták a helyszínen ellátni. Nem volt elég szállító eszköz, a civilkórházakban nem volt elég gyógyszer. Sok ezer katona élhetett túl, ha megfelelő a logisztika.

Keves szó esik arról, hogy Magyarország – bár nem részese a háborúnak – részt vállal a háború logisztikai biztosításában. A magyar fél ukrán sebesülteket fogad, katonai orvosi személyzetet képez ki az ukránoknak. Számos jel mutat arra, hogy a NATO és az USA illetékesei felmérték és a magyar hatóságokkal egyeztettek a magyar kórházak befogadóképességeit egy átfogó háború esetére.

Érdemes lett volna szólni arról is, hogy az orosz kormány éppen az ukrán tapasztalatok alapján egységes irányítás alá vett minden katonai és civil egészségügyi intézményt, amelyek a harcoló csapatok hatékony ellátását biztosítják.

A szerző sokat beszél az „orosz fenyegetésről”, de egy szót sem ejt arról, hogy az USA és a NATO már jóval 2022 előtt kiépítette logisztikai bázisait Kelet-Európában. Állandóan működő légihidakat hoztak létre az USA és Kelet-Európa között. 2013-ban kezdték építeni a NATO légibázisát is Pápa mellett.

A hadseregek teljesítőképessége döntő mértékben függ a hadiipartól. A szerző elég kritikus. „*Ma sem az amerikai, sem az európai hadiipar nem képes a NATO-erők szükségleteinek kielégítésére egy Oroszország vagy Kína ellen folytatandó nagy intenzitású, elhúzódó háborúban.*”

De itt van egy másik megállapítás is. „*Az amerikai fegyveres erők katonai tervezői abból indulnak ki, hogy a Kína vagy Oroszország elleni háború nem maradna izolált.*” Vagyis mindkét nagyhatalom beszállna a háborúba a másik mellett.

De nézzük a harmadik tételt is! „*Európának és különösen a NATO európai tagjainak képesnek kell lenniük arra, hogy jelentős amerikai támogatás nélkül megvívják a háborút az ellenféllel, illetve már ma elrettentsék az ellenséget.*”

Gady különleges szerepet szán Németországnak, mivel potenciálisan központi biztonsági hatalom lehet Európában, de

hiányzik belőle a szükséges stratégiai kultúra és elszántság: „Németország lehet az európai védelem gerince, ha elfogadja a valóságot”. Itt a politikai gondolkodás átalakítására szólít fel, amely túlmutat a pacifista hozzáálláson, és elfogadja a katonai felelősség lehetőségét az európai kontextusban.

Gady kifejti, hogy mit kellene tenni. A német hadsereg létszámát a jelenlegi 180 ezerről jelentősen fel kell emelni. A 30 ezer tartalékos létszámát emelni kell és egy 300 ezer fős „tartaléksereget” létrehozni.

Minden eszközzel támogatni kell a német hadiipart. Ma 135 ezren dolgoznak a hadiiparban, és óriási profitot termelnek. A német hadiipar kapacitásait azonban nem használják ki teljesen. Új irányt jelent a német hadiipar és más EU-országok hadiiparának integrálása. Bizonyára emlékeznek, hogy az Orbán-kormány éppen német cégekkel együtt épít öt hadiipari üzemet magyar területen.

Gady történelmi párhuzamokat von téziseinek alátámasztására. Szerinte Kína felemelkedése valami olyasmit jelent, mint Spárta és Athén küzdelme az ókorban. Ily módon szemlélteti azt a félelmet, amelyet az olyan nagyhatalmak, mint az USA éreznek az emelkedő Kínával szemben, „Az athéniak hatalmának növekedésétől való félelem háborúba kényszerítette a spártaiakat” – mondja.

Ezt az elgondolást felhasználva alkotta meg Graham T. Allison politológus egy 2012-es Financial Times cikkben a „Thuküdidész csapdája” kifejezést, mely szerint, ha egy felemelkedő hatalom egy regnáló hatalmat fenyeget, a fegyveres összecsapás szinte elkerülhetetlen.

„A háború visszatérése” egy felkavaró munka, amely arra szólítja fel az európai döntéshozókat és társadalmakat, hogy dobják el régi illúziókat, és dolgozzanak ki olyan biztonságpolitikai gondolkodást, amely megfelel a jelen kihívásainak, azaz fegyverkezzenek és háborúzzanak.

Gady a háborúk évszázadát jelöli ki nekünk: Európa Oroszország ellen, USA Kína ellen. Gady szerint a pacifizmus gyönyörű és veszélyes illúzió, jobb lenne az elrettentés.

Szerinte a háború gyakorlatilag elkerülhetetlen. Számos okot sorol fel ennek alátámasztására. De nem esik szó a leglényegesebből.

A döntő az, hogy a háborút nem általában a politika szüli. A háború a tőkés rendszer, a kapitalizmus terméke. A kapitalizmus lényege ugyanis a profit.

A tőke oda megy, ahol a profit nagyobb. Világos, hogy egy tankon több haszon van, mint egy női ruhán. A hadiiparhoz hasonló profit csak a gyógyszeriparban és a kábítószer kereskedelemben van.

A tőke a profit érdekében új piacokat igyekszik megszerezni, ha nem megy másként, akkor háborúval.

A háború jól jön a tőkének politikai szempontból is. A háborúra hivatkozva szőnyeg alá lehet söpri a társadalmi gondokat és

a diktatúra eszközével el lehet szigetelni, sőt meg lehet semmisíteni azokat, akik a társadalmi gondok megoldását sürgetik.

A szocializmus nem a profitra épül. A szocializmusnak nincs szüksége háborúra a saját fejlődéséhez. A kapitalizmustól eltérően éppen a szocializmus a béke forrása.

Gady nem beszél arról sem, hogy Kína nem egyszerűen gazdasági vetélytárs, hanem szocialista országként ideológiai ellenség és civilizációs kihívás. A kínai sajátosságú szocializmus már eddig is jobban oldott meg nagy társadalmi kérdéseket, mint a tőkés nyugat. Elég arra gondolni, hogy Kína leküzdötte a covidot, felszámolta a tömeges szegénységet. Komoly kihívás a Nyugatnak az, hogy Kína körül olyan új tömörülés jön létre, mint a BRICS, amely egy új világrend működőképes modelljét jelenti.

A háború elkerülhető. Elkerülhető, ha a tőkés Nyugat nem leszámolásra törekedne, hanem megegyezésre Kínával is, Oroszországgal is. Az ukrajnai háború lakmuszpapírként megmutatja, mire hajlandó a tőkés világ.

A háború elkerülhető, ha a népek felébrednek és nem engedik becsapni, manipulálni az agyukat.

A háború, mint a kapitalizmus törvényszerű terméke megszűnik, ha a népek legyőzik a tőke uralmát, és megteremtik az emberek érdekeire épülő társadalmat, a szocializmust.

Ne kiáltsunk farkast!

Avagy van-e válság Magyarországon vagy nincs?

A mesék mindig tartalmaznak örök igazságokat. A mesében a pásztorfiú kétszer mondja társainak, hogy gyertek segíteni, mert itt a farkas. A társai rohannak segíteni, de a pásztorfiú kineveti őket, hiszen az egész csak tréfa volt, nincs is ott a farkas. A társai másodszor is komolyan veszik a hívást, de farkas ezúttal sincs. A harmadik alkalommal, amikor tényleg jön a farkas, a társak már nem mennek segíteni. Nem engedik, hogy újra becsapja őket. A pásztorfiú pórul jár, nincs segítség a farkassal szemben.

A Tisza Párt vezére most farkast kiált, pontosabban szólva válságot. Magyar Péter szerint „az ország gazdasági, megélhetési, alkotmányos és morális válság terhe alatt roskadozik.” Szerinte a Fidesz-KDNP-kormány „hazánkat az Európai Unió legszegényebb és legkorruptabb országává tette”. Egy kiút van Magyar Péter szerint, a parlament feloszlatása, előrehozott választás kiírása, 2026 helyett a lehető legkorábbi időpontra.

Tényleg olyan válsághelyzet van, amikor előrehozott választásokat kell tartani, vagy az egész csak egy politikai trükk?

Munkáspárt: a kapitalizmus van válságban

A Munkáspárt többször hangsúlyozta, hogy a kapitalizmus válságban van. A válságnak nagyon sok jele van. Kezdve attól, hogy a pénzügyi tőke, a bankok eluralkodtak a termelés felett, s ma a spekuláció fontosabb, mint a termelés. De a válságot mutatja az is, hogy kiéleződtek a tőkés országok ellentétei és a meglévő intézmények, így az EU ezeket nem képesek kezelni.

És akkor még nem beszéltünk a migrációról, ami rombolja a társadalmakat. A válság szüleménye a cancel culture, az eltörlés kultúrája is, a hagyományos értékek felszámolása.

Ezt mutatja a háború is. A háborút nem politikusok szülik, hanem maga a kapitalizmus. Amikor a tőke nem tudja az érdekét másként érvényesíteni, háborúba kezd.

Azt is elmondtuk, hogy Magyarország, mint közepeken fejlett tőkés ország nem húzhatja ki magát a tőkés világ válságából. A válság mindenütt jelen van a tőkés világban, az USA-ban is, az EU-ban is és Magyarországon is. Ebben az értelemben tehát válság van Magyarországon.

Ezt a válságot azonban nem lehet kormányváltással megoldani. A kapitalizmust kell megváltoztatni, a profit helyett az emberek érdekeit kell a középpontba állítani. Ha a Tisza

Párt történetesen győzne is, nem változtatná meg a kapitalizmust. Ugyanúgy kapitalizmust építenének, csak másként.

A Tisza Párt nem a kapitalizmust akarja leváltani, és szocializmust hozni helyette, hanem a kormányt akarja leváltani. Ezért minden, amit „rendszerátváltásnak” hív, „a rendszerátváltókártya”, a „jövő vezetőinek” keresése nem más, mint az emberek hülyítése.

Ráadásul a Tisza Párt a legdurvább liberális politikát hozná vissza. Kiszolgáltatná a nyugatot, leállítaná a rezsi-csökkentést, bezárná az iskolákat. Olyan politikai és szellemi terror kezdődne, mint amit Lengyelországban Tusk hatalomra jutásakor láttunk.

Tisza Párt: a kormány van válságban

Magyar Péter azonban nem a kapitalizmus, mint rendszer válságáról beszél, hanem szerinte az ország kormányozhatatlan, a gazdaság működésképtelen, az emberek nyomorognak, és nem akarnak az eddigi módon élni.

Ez azonban nem igaz! 2024 több tekintetben fordulópont volt, de nem azt mutatta, hogy a kormány nem lenne ura a helyzetnek, és ne tudná az országot irányítani. Világossá az vált, hogy a 2010 óta folytatott konzervatív politika módosításokra szorul. A kettő nem ugyanaz.

A Fidesz-KDNP-kormány egy zűrzavaros világban viszonylagos stabilitást teremtett. Kezeleni tudta a covidot, a munkanélküliséget, jelentős külföldi tőkét hozott be. A gazdaság ugyan erősen függ a nyugati, főleg a német gazdaságtól, de szó sincs összeomlásról vagy megoldhatatlan problémákról.

A kormány biztosította a társadalmi békét. Nem voltak sztrájkok, jelentős tüntetések. Többet adott a dolgozó embereknek, mint bárki más a rendszerváltás óta.

Tény, hogy a kormány kiköltekezett a covid és a gazdasági gondok leküzdésében, és nem sikerült megkapni a törvényesen járó EU-pénzeket sem. Ugyanakkor a kormány a belső átcsoportosításokkal és külföldi kölcsönökkel áthidalta a pénzügyi gondokat. Nem oldotta meg, de áthidalta.

A kormány két új szövetséget kötött. Egyrészt a nagytőkével, másrészt a szakszervezetekkel. A nagytőkének megígérte, hogy nem korlátozza a nagytőkét, sőt támogatja, és 2026-ra fejlődési pályára állítja a gazdaságot.

A szakszervezeteknek megígérte a minimálbérek emelését a következő három évben, s emellett emelik

jes feladása. Ezt jelentené, ha Magyarország beszállna az oroszok elleni háborúba, ha szakítana Kínával, és mondjuk, belépne az európai ügyészségbe. Akkor sem oldódna meg a válság, de a nyugat lehetőséget kapna erőforrásaink kirablására.

Ha összezsápnának a hullámok Magyarország felett, az Orbán-kormány konzervatív felfogása és két évtized kormányzati tapasztalata több esélyt kínál a túlélésre, mint a Tisza Párt liberális vagdalódzása.

1989: A liberálisok már akkor kiszolgáltatták az országot

„A farkast kiáltunk, de nincs farkas” taktikát már jól ismerjük az 1989-es időszakból is.

Nem volt válság, az ország kormányozható volt, a vezetés a helyén volt, de az akkori antikommunista ellenzék, különösen a liberális SZDSZ folyamatosan válságról beszélt. Manipulálták a tényeket, és ezeket oltották be az emberek tudatába. Megingatták az emberek bizalmát az állami intézményekben, sőt a társadalmi rendben. Elhitették velük, hogy a szocializmus nem megjavítható, nem elég a modellváltás, hanem rendszerváltásra, a kapitalizmus bevezetésére van szükség.

Természetesen voltak gondok a gazdaságban, a társadalomban is, de ezeket meg lehetett volna oldani a szocializmus viszonyai között. A szocializmus megdöntéséhez adott nyugati segítségért a rendszerváltók a függetlenség feladásával fizettek. A nyugat nem engedte el a magyar adósságokat, és megszerezte a magyar gazdaság színe-javát, lenullázta a magyar mezőgazdaságot és a nemzeti ipart, megkaparintotta az élelmiszerkereskedelmet és sok minden mást.

Mi a tanulság? Ne kiáltunk farkast! Büntetlenül nem lehet a világot megtéveszteni, az embereket becsapni. Ne engedjük! Magyarország nekünk csak egy van!

a nyugdíjat, és számos formában támogatják a családokat, a fiatalokat.

A szakszervezetek lényegében lemondtak a sztrájkokról és más osztályharcos megmozdulásokról. Tették ezt annak ellenére, hogy a kormány megadja magát a nagytőke nyomásának, romokban van az egészségügy, a közlekedés, és amit ad az egyik kezével, azt elveszi a másikkal.

Az Orbán-kormány még valamit fel tud mutatni. Nem szabad túlértékelni a magyar-amerikai kapcsolatok új lehetőségeit, de lebecsülni sem szabad. A kormány ráadásul megőrizte a kínai és az orosz vezetés bizalmát. Kína és Oroszország nem mentőöv, de mindkét hatalom Magyarország stabilitásában érdekelt.

Az ország tehát kormányozható. A választások előre hozása nem segítene a problémák megoldásában. Senki sem tudja ugyanis pontosan, hogy mit hoz az új amerikai adminisztráció, véget ér-e a háború, vagy sem. Mint ahogyan az EU feje fölül sem múltak el a felhők és a migráció problémája is kieleződhet. Ez mind igaz, de ezeken előrehozott választás nem segít, sőt rontja a helyzetet.

A Tisza Párt követelései, a kormány és a köz-társasági elnök elleni támadásai a rend megbontására irányulnak, bizonytalanságot és a zűrzavart okoznak. A köztársasági elnök úr bírálatát semmi sem indokolja, a személye elleni támadás a létező politikai intézmények aláásását szolgálja. A Munkáspárt nem ért egyet számos állami intézmény tevékenységével, de ellenzi az anarchiához vezető támadásokat. Nem gyengíteni, hanem erősíteni kell a demokráciát!

Nos, ha tényleg jönne a farkas, ha ténylegesen kormányozhatatlanná válna az ország, a Tisza Párt egyedül maradna. Csak a nyugat, az EU liberális vezetése segítene. De ennek komoly ára lenne: a magyar függetlenség tel-

Belarusz választ

Január 26-án Belaruszban elnökválasztás lesz. A független, de Oroszországgal és Kínával együttműködő, stabil Belarusz: ez a mostani elnök, Alekszandr Lukasenko programja. Szakítani

hatalomra juttatja őket. Belaruszban megőrizték a jót a szocializmusból, a munka érték, az ember a fő, nem a profit. A belarusz nép többsége nem akar Ukrajna sorsára jutni.

(Képek forrása: <https://www.sb.by/>)

Oroszországgal, bevezetni a nyugati kapitalizmust, kiszolgáltatni az országot a nyugatnak: a tőkés ellenzék „ajánlata”. 2020-ban már egyszer leszerepeltek. Most abban bíznak, hogy a nyugat

